

בחדש הבא ניסע לאמריקה! אומרת רינה נידם, המאמינה כי חפותו של בעלה תוכח וכי השיב יקיים את הבטחתו ויסדר לה, לבעלה ולבתה קארין

בת השנתיים, כרטיסי טיסה לארצות הברית. שם, כך היא מקווה, יוכלו להחזיר בחיים חדשים. רינה נסעה לפני שנה לסיוול באירופה בגפה, כיוון שבעלה לא היה יכול לצאת את הארץ, עקב צויתכונות יציאה שהוצא נגדו במישפט הסמים.

כל יום, הוא יושב עם עוד שני אסירים בתא. בבית הדין יודעים את האמת. ה' עצירים הירושלמים הבטיחו לו שכאשר ישתחררו יארגנו לו עצומה, כי התל-אביב בים לא יודעים להעריך מה הוא עשה. הירושלמים יודעים להעריך. אצלם מתפרר צצת פצצה כל יום.

ג'ו הוא מאוד אינטליגנטי. הוא לא סטייל של עבריין בכלל. הש"ב יודעים שהוא בסדר. זה הערבי הזה, אבו אחמד, שהיה לו קשר עם ג'ו. בזמנו הוא הבריח אותו חרוזים ואני אפילו לא ידעתי. רק עכשיו חברים שלו מספרים לי. הם היו מבריחים ניירות לגילגול סיגריות, שטיחים ותמרי קים. ג'ו סיפר לי שהוא גם בעניין הזה. על כל הברחה קיבל עשר או עשרים אלף לירות ופתאום הציעו לו סכום נוסף. הוא היה תפרן והסכים. כשניסה לפתוח את המיזוודה, הסתבר לו שהוא עם צופן והוא חשד. ג'ו טוען שכאשר קרא על הבן של ושיין ג'עברי מחברון הבין שהמיזוודה קשורה לחבלה התחיל לחשוד.

אמא של רינה: "ישבתי איתו כי פורום ידוע בירושלים, ושמעתי אותו מספר שהם אמרו לו: למה לך להתעסק בדברים שאתה לא יכול להרוויח יפה? תתעסק בדברים אחרים, שתרוויח יותר. אתה תעביר חצי כמות, ואנחנו נעביר חצי כמות, אבל מרוב שהוא ג'עלמן, הוא הציע להעביר את הכל.

"כשהוא התחיל לחשוד, הוא צילצל לי פקד אנקורי שאותו הכיר מעברית הסמים, ודעה למסור לו על המיקרה. פקד אנקורי (המשך בעמוד 36)

כרה רינה וג'ו ביום חתונתם, שנערכה במלון מיצפור בסבריה, היחה זו חתונה מפוארת שנמשכה כיממה.

בילויים בסבריה רינה וג'ו נידם, באחד ממועדוני הילילה בטבריה, חברת ידיד. רינה מספרת כי הוא בעל למופת ושדרו ביניהם יחסים מצויינים. הם אהבו מאד לבלות, ונהגו לצאת מדי ערב. סופי שבוע רבים היו מבילים בטבריה, שם היו להם חברים רבים — בהם בני מסס, הלוחם הידוע.

אתם לוקחים לי אותו? אמרו לי שאוכל לבוא לפנסיון עם הילדה, ולחזור בלילה הביתה. זה היה ביום שבת. לקחו אותו למלון פלאזה בירושלים, לחדר 715. שכרו לו אוטו, ולמרות שאין לו רישיון סידרו חולצות יפות, והתייחסו אליו כמו אל מלך.

"לפלאזה לא הגעתי, הוא צילצל אלי ואמר לי שהוא יוצא לסיוור ויצלצל כשיחזר. וזה הוא ביקש רשות מהקצין להגיד לי איפה הוא. אך לא אישרו לו, כי זה היה מקום סודי. מאותו היום לא החזירו אותו לפלאזה. נסעתי למיגרש הרוסים. שוחחתי, ולא היה חסר הרבה שיעשו גם לי איזה סינור. השוטט אמר שאפשר שיסדרו לי להיות איתו. אבל אני הבנתי את התרגיל, ולא רציתי.

"מה להגיד איך הרגשתי? כיבדתי את מה שהוא עשה. אמרו לי לא לדבר על זה עם איש. לא היה לי הרבה זמן לדבר עם בעלי ולהבין איך נודע לו על המחבלים. קישרתי את זה שהוא מכיר איזה בן אדם ערבי מהסמים, וחשבתי שאולי דרכו נודע לו על מה שהמחבלים רוצים לעשות. הייתי שקטה. עכשיו אני לא ישנה."

הם עבדו עלינו

א מא של רינה: "יום אחד היא אומרת לי: אמא, אני רוצה לספר לך משהו. ג'ו ואני עומדים לנסוע לחו"ל. אמרתי לה: איך את יכולה? בעלך לא יכול לצאת מהארץ! אמרה לי: כן, אבל

צניחה בכינרת ג'ו נידם לא שירת בצבא — לטענת אשתו, כיוון שהיה עליו לטייע בפרנסת מישפחתו נתמכת הסעד. הוא אהב מאד את הכינרת. אחד מתחביביו היה צניחת מים, ספורט אופנתי ויקר. רינה וג'ו נידם הכירו זה את זה בעת ששניהם ערכו סקי מים ונפגשו בלב הכינרת